

[Formanden.]

gende Børneværn har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

I Skrivelse af 3. d. M. anmoder Folketingsmand *Westermann* paa Grund af Sygdom om Orlov til Udgangen af September 1947.

Da den højtærede Finansminister er syg, skal jeg lade de under Punkterne 1—3 opførte Sager udgaa af Dagsordenen.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lovgivningen om personlig Skat til Kommunen (Børnefradrag og Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3207; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2308).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johs. Hansen: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Lovforslaget omhandler to Ting. Den ene er det Fradrag for Hustrus Indkomst, der var ventet fremsat Lovforslag om, idet der, da vi for en Tid siden behandlede det tilsvarende Spørgsmaal ved Statsskattens Behandling, her i Salen nævntes det ønskelige i, at ikke alene Københavns Kommune og Frederiksberg og Gentofte Kommuner, som der dengang var Tale om, ved særlig Lov fik Adgang til at give et lignende Hustrufradrag, som der gives ved Statsskatten, men at denne Adgang ogsaa blev givet samtlige Kommuner Landet over. Det, der dengang blev fremsat Ønske om, bliver nu imødekommet ved det foreliggende Lovforslag, og jeg kan anbefale, at Lovforslaget paa dette Punkt gennemføres.

Den anden Ting, Lovforslaget omhandler, er Spørgsmaalet om Børnefradrag, og det foreslaas nu, at der skal være Pligt for Kommunerne til ifølge Kommunens egen Bestemmelse at yde et Fradrag for hvert Barn, der kommer i Betragtning i denne Forbindelse, paa mindst 200 Kr. — det er jo den gamle Grænse nedefter. Der kan højst blive Tale om et Beløb, der svarer til, hvad der gives i Børnefradrag ved Statsskattens Udregning. Det vil altsaa sige, at Kommunerne

i Fremtiden faar Adgang til at bestemme, hvilket Børnefradrag de vil give inden for Grænsen 200 Kr. nedefter og det til enhver Tid gældende Fradragsbeløb for Statsskatten opefter. At dette gennemføres, kan mit Parti ogsaa anbefale.

Jeg ønsker dog i denne Forbindelse at gøre den Bemærkning, at det dog er et Spørgsmaal, om de 200 Kr. stadig væk er en passende Grænse nedefter. I den nuværende Tid var der Grund til at overveje, om man ikke skulde sætte et højere Mindstebeløb end disse 200 Kr. Nu ved jeg meget vel, at man tidligere var i Stand til efter Kommunens Bestemmelse at gaa helt ned til et Børnefradrag paa 100 Kr. for hvert Barn. Dengang var der mange, der fandt — det gjorde ogsaa jeg —, at det var alt for lille et Beløb, men 200 Kr. i Dag med de Priser, der er paa alting, er maaske ikke stort mere, end 100 Kr. var dengang, og jeg kunde derfor ønske, at Ministeren vilde tage under Overvejelse ved en senere Revision, eller saa snart Mulighed tilbyder sig derfor, at forhøje dette Beløb noget.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Edvard Sørensen: Da vi drøftede Lovforslaget om Fradrag for Hustrus Indkomst i Henhold til Statsskatteloven, Paaligningsloven, gav vi samtidig en Bemyndigelseslov til København, Frederiksberg og Gentofte, som gav disse Kommuner Ret til at følge de samme Linier. Under Debatten om Lovforslaget dengang blev Spørgsmaalet rejst om, at saadan Bemyndigelse ogsaa burde gælde for Landets øvrige Kommuner. Det er bl. a. det, der sker ved det foreliggende Lovforslag, og det kan jeg anbefale til velvillig Behandling her i Tinget.

Den anden Sag, der er taget op i det foreliggende Lovforslag, er Børnefradraget. Man er nu naaet frem til, at Kommunerne, hvis de vil, kan følge Statens Regler om Børnefradrag, dog at 200 Kr. pr. Barn skal fradrages. Man giver ogsaa her Kommunerne en Bemyndigelse, som de formentlig for de allerflestes Vedkommende agter at udnytte.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen udtalte, at han, fandt en Bundgrænse paa 200 Kr. var for lavt ansat. Ja, hvis man skulde følge den Linie, som man i Kommunerne vel vilde sætte størst Pris paa, skulde der aldrig have været en Bundgrænse, saa skulde det vel have været Kommunerne selv, der for sit Vedkommende over for sine Skatteydere maatte bestemme, hvor Grænsen skulde være. Denne Grænse paa de 200 Kr. er sat ind for nogle Aar siden, og jeg mener, det er